

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 52

гр. гр. Добрич, 20.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галатя Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова
Анна Великова

като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно частно гражданско дело № 20223200500868 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на чл. 396 от ГПК въз основа на подадената от “****” ЕООД „ЕИК *** частна жалба рег.№ 22634/23.12.2022 год. срещу определение № 2982/15.12.2022 год. по ч.гр.д.№ 20223230103642 на Районен съд Добрич, с което е оставена без уважение молбата за допускане обезпечение на бъдещ иск , който ще бъде предявен от него срещу М. С. И., ЕГН ***** за недължимост на суми по изпълнително дело № 31 / 2021 год. на ЧСИ Н.Ж. , рег. № *** на КЧСИ по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 260072 от 27.01.2021 год. и изпълнителен лист от 27.01.2021 год. в полза на М. И. срещу длъжника “****” ЕООД : 8069.39 лева , неплатено възнаграждение по договор за аренда на земеделски земи от 21.05.2005 год. и анекс № 1277 от 04.05.2015 год., двата договора с нотариално заверени подписи, за стопанската 2019/2020 год. , ведно със законната лихва 20.01.2021 год. до окончателното плащане ; 161.39 лева платена държавна такса и 650.00 лева - адвокатско възнаграждение чрез налагане на обезпечителна мярка “СПИРАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО по изпълнително дело № 31 / 2021 год. на ЧСИ Н.Ж. , рег.№ *** , с район на действие Окръжен съд Добрич.

Обжалваното определение е постановено по съображения, че от обявлението по изпълнително дело №31/ 2021 год. на ЧСИ Н.Ж. за публична продан на недвижимия имот , принадлежащ на дружеството

длъжник/частния жалбоподател/ , насрочена от 09.12.2022 год. до 09.01.2023 год. е установено,че върху имота,върху който е насочено принудително изпълнение , са вписани законни ипотeki от 2010 год. , 2018 год. и договорна ипотека от 2020 год., както и възбрани в периода от 2018 год. до 2022 год. Кредиторите с вписани възбрани и ипотeki върху недвижимия имот , предмет на изпълнението ,са присъединени по право вискатели по силата на разпоредбата на чл. 459 от ГПК . Съдебният изпълнител служебно следва да зачете правата им. Чл. 457 ГПК изрично предвижда, че присъединените вискатели имат същите права в изпълнителното производство като първоначалния. Не е допустимо от закона спирането на изпълнението само с оглед вземането на един от вискателите - първоначален или присъединен .

Частният жалбоподател възразява срещу тези изводи на първоинстанционният съд, с позоваване на теоретични постановки и тълкуване на разпоредбите на процесуалния закон във връзка с института на присъединяване на кредитори ,който счита за принципно неприложим по въпросите за допустимостта на изпълнителния процес,наличието на изпълнителен титул или акт , подлежащ на принудително изпълнение ,удостоверяващ неудовлетворено притезание и подходяща ли е поисканата от него обезпечителна мярка.Посочил е ,че е представител убедителни доказателства ,че е платил цялата сума,ведно с разноските,с което е реализиран фактическия състав на чл. 433 ал.2 от ГПК и делото следва да бъде прекратено изцяло , а не само срещу първоначалния вискател.

При данни,че постановеното неизгодно за частния жалбоподател определение му е било връчено на дата 19.12.2022 год.,частна жалба рег.№ 22634/23.12.2022 год. е подадена в срока по чл.396 ал.1 от ГПК и процесуално допустима.

Жалбата е неоснователна.

Частният жалбоподател е подал молба рег.№ 22039/15.12.2022 год. по чл. 390 ал.1 от ГПК с искане да бъде допуснато обезпечение на бъдещия иск по чл.439 от ГПК ,който ще предяви срещу М. С. И. за установяване,че не й дължи сумите от 8069.39 лева ; 161.39 лева и 650.00 лева , посочени в издаден изпълнител лист от 27.01.2021 год. ,въз основа на който е било образувано изпълнително дело № 31 / 2021 год. на ЧСИ Н.Ж. , рег.№ ***, с район на действие Окръжен съд Добрич и към 12.11.2022 год. за изцяло

изплатени на вискателя, както и изплатени са били и разноските на ЧСИ. Същият отказвал да прекрати изпълнителното и производство и продължавал да прилага изпълнителни способи-насрочил публична продан на притежаван от дружеството имот за събиране на негови задължения към присъединени вискатели. Представил е доказателства за изплащане на вискателя М. С. И. на събрани по изпълнителното дело суми за задълженията, посочени в изпълнителния лист ,както и суми за разноските на ЧСИ.

Срещу незаконното принудително изпълнение по реда на ГПК, длъжникът може да се защитава като твърди, че липсват материално правните условия за законност на изпълнителя процес, или че са нарушени процесуалните изисквания за законност при възникнал спор от процесуално естество. Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК е предоставена процесуална възможност на длъжникът да обжалва отказа на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство, когато са налице основания за това. Основанията за прекратяване и приключване на изпълнителното производство, са изрично уредени в разпоредбата на чл. 433, ал. 1 и ал. 2 от ГПК и се състоят в първоначално липса или последващо отпадане на някое от условията за допустимост на изпълнителния процес. При успешно проведената искова защита, за да прекрати изпълнителното производство на съдебния изпълнител следва да му бъде представено решение, с което изпълнителния лист се обезсилва или влязъл в сила съдебен акт за отмяна, респ. признаване на решението за подправено (чл. 433, т. 3 и т. 4 от ГПК), а ако възражението му се основава на факти, настъпили след приключване на съдебно дирене в производство, по което е издадено изпълнителното основание – чрез предявяване на иск по реда на чл. 439, ал. 2 ГПК и съобразно изхода от спора, изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК. Съгласно чл. 433 ал. 2 от ГПК изпълнителното производство приключва с изпълнението на задължението и събиране на разноските по изпълнението-именно настъпването на тези факти, частният жалбоподател твърди като правопораждащи на претенцията му по чл. 439 от ГПК.

Предмет на иска по чл. 439 ГПК е съществуването или несъществуването на правото на принудително изпълнение. В хипотезата на висящ изпълнителен процес, предявяването на отрицателен установителен

иск от длъжника, цели да установи липса (погасяване) на изпълняемото право, подлежащо на принудително изпълнение, поради настъпил след издаване на изпълнителното основание нов факт и като последица - прекратяване на изпълнителния процес (чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК). Липсата на изпълняемо право отнема материалноправната основа на принудителното изпълнение-така решение № 257/30.04.2020 год. по гр.д.№ 694/2019 год. на ВКС,III г.о.След като предмет на иска са изпълнителната сила на решението и промените, които са изменили или погасили материалното право, установено с него , ако сочените с иска факти поначало не могат да се свържат с такава промяна, установяването им в спорен исков процес по реда на чл. 439, ал. 1 ГПК е безпредметно , като преценката на съда е по допустимостта, а не по основателността на иска,т.е. същият следва да се счете за недопустим и да не се разглежда -така определение № 34/25.01.2016 год. по ч.гр.д.№ 5944/2015 год. на ВКС III г.о. и определение № 497/15.10.2012 год. по ч.гр.д.№ 481/2012 год. на ВКС ,I г.о.

С иска по чл. 439 от ГПК се цели установяване със сила на присъдено нещо, че изпълняемото право на вискателя по образуваното изпълнително дело е престанало да съществува. Категорична и последователна е съдебната практика, че когато изпълнителното производство е приключило по смисъла на чл. 433 ал.2 от ГПК, тъй като е постигната целта му - вземането е реализирано, длъжникът е лишен от правен интерес да предяви иск с правно основание чл. 439 от ГПК. Това е така, тъй като се касае за специфичен иск, чрез който се оспорва именно изпълнението и в този случай решението по него ,не би могло да предизвика промяна в правната сфера на длъжника . След приключване на изпълнението с плащане към вискателя - бъдещ ответник , длъжникът не може да получи присъщата на иска по чл. 439 от ГПК защита, т.е. то липсва и правен интерес от предявяването му .

Преценката за основателност на искането за обезпечаване на бъдещия иск, предполага той да е допустим,тъй като само по такъв иск може да се постанови решение, осъществяването на чиито правни последици обезпечението осигурява.

Съобразно изложените от частния жалбоподател правнорелевантни факти относно бъдещия установителен иск по чл.439 от ГПК и липсата на интерес от заявяването му , той не следва да бъде обезпечаван като

недопустим, т.е. макар и по други съображения, законосъобразно е отхвърлена молбата рег.№ 22039/15.12.2022 год. по чл. 390 ал.1 от ГПК.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от “****” ЕООД „ЕИК ***”, със седалище и адрес на управление гр.Д. частна жалба рег.№ 22634/23.12.2022 год. срещу определение № 2982/15.12.2022 год. по ч.гр.д.№ 20223230103642 на Районен съд Добрич.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____